

Els actes informatius sobre l'Acord social i econòmic per les pensions

Amb la firma de l'Acord social i econòmic pel creixement, l'ocupació i la garantia de les pensions, CCOO ha impedit una regulació molt més restrictiva.

Durant el mes de febrer es varen celebrar assemblees comarcals d'afiliats/ades obertes al públic, en general, i una assemblea de delegats/ades, amb la presència del nostre secretari general confederal, Joan Carles Gallego, fruit d'un compromís col·lectiu del Comitè Intercomarcals de CCOO de les Comarques Gironines, per aprofundir en l'anàlisi i la informació de l'Acord social i econòmic per les pensions.

Aquests actes volien dissipar el desconeixement de l'Acord, fruit de la desinformació interessada dels mitjans de comunicació i l'excessiva propagació d'informacions esbiaixades, que posaven l'èmfasi en l'edat dels 67 anys i emascaraven la resta del contingut de l'acord.

La realitat va ser –recordeu el 29-S i l'Acord–, i està essent encara, que gairebé tots els mitjans coincideixen en una cosa: crítiques interessades amb atacs al sindicalisme en espais d'opinió on no cabien, gairebé mai, posicions diferents de les dels discursos hegemònics i on pocs sindicalistes poden exposar els nostres punts de vista.

Amb tot això s'estalvien de parlar de l'Acord, i és això el que pretenen: que no s'entengui per la població en general. Cap mitjà ha explicat de manera detallada l'Acord social i econòmic; sovint l'insult passa per davant de la crítica.

En contra del que es diu, l'Acord beneficia la població en general, ja que més del 80% d'aquesta continuarà tenint una prestació –de qualitat– del sistema públic de pensions, i perjudica els poders financers, que volien assistencialitzar les

pensions públiques i fer negoci amb els plans de jubilació privats.

Crítiques als sindicats?

Fins i tot per desacreditar l'Acord social i econòmic també hi ha crítiques desesperades que posen molt d'èmfasi en l'atur actual i el presenten com a consolidat permanentment, com una qüestió normal i de la qual el sindicat és indiferent, és a dir, pretenen derivar als sindicats una responsabilitat dels governs, que són els qui la incompleixen. El problema actual més gran és el mercat de treball i els efectes de la crisi. Per tant, són els governs els qui han de perseguir la plena ocupació. Se'ns vol carregar els neuers al sindicat, dient que anem en contra dels joves i que som la causa de les dificultats per encadenar vides laborals regulars actuals dels treballadors joves i dones, amb trajectòria laboral inestable. Aquest problema no es pot deduir del disseny del sistema públic pactat en l'Acord, sinó que influeix positivament en aquest fet.

Malgrat el contingut de la reforma, la bajanada del Govern en el moment de fixar el marc del debat i els interessos econòmics en joc, han generat un ambient hostil a l'actuació del sindicat, obligat a implicar-se i a condicionar de manera positiva la reforma.

I és evident que amb l'Acord social i econòmic hem guanyat poder contractual per al sindicat, ens hem reivindicat com un element molt propositiu. Hem demostrat que la nostra representativitat és alta i útil per a la defensa dels interes-

Un moment de l'assemblea celebrada al Centre Cultural La Mercè de Girona el 24 de febrer

sos del conjunt de les persones treballadores. Hi ha un ampli consens que amb la firma s'ha impedit una regulació molt més restrictiva, que som capaços de negociar amb el poder públic en una època molt difícil, en la qual fins i tot els governs no són neutrals, sinó que juguen molt fort envers els interessos dels poders econòmics.

És veritat que hi ha camp per córrer, però en temps d'enormes dificultats hem parat el cop enmig d'una gran investida que busca l'escac i mat dels contrapoders socials. Per això, en aquest escenari, la funció social del sindicalisme és imprescindible i l'exercim des de l'ambició del sindicalisme confederal –ho podem fer amb més o amb menys eficàcia–, i defensem els interessos de tots i totes, a diferència del sindicalisme gremial i/o sectorial.

El sindicat CCOO és un bon instrument per afrontar aquests reptes, tan en l'empresa com en la societat, amb propostes i reivindicacions com la major organització social que som –en un país de tant poca cultura associativa– i al servei de totes les persones treballadores. ■

Bartomeu Compte